

Đề bài:

Từ các bài thơ

**Bài ca Côn Sơn,
Cảnh khuya, Rằm
tháng giêng, Xa
ngắm thác núi Lư**

trong Ngữ văn 7, tập một,
hãy phát biểu những suy
nghĩ và tình cảm của em
về niềm vui sống giữa
thiên nhiên.

Bài làm

Thiên nhiên là món quà quý giá nhất mà Tạo hóa đã ban tặng cho con người. Chỉ qua những áng thơ, bài văn, ta đã cảm nhận được vẻ đẹp của thiên nhiên huy hoàng, rực rỡ biết chừng nào. Đó là tiếng suối trong ngân, thanh khiết; là hình ảnh xen lồng vào nhau rất đỗi trữ tình của ánh trăng và bóng cây trong thơ Hồ Chí Minh:

*“Tiếng suối trong như tiếng nước xa
Trăng lồng cổ thụ bóng lồng hoa”.*

Đó là những tấm nệm rêu êm ái, những bóng thông rợp mát trong thơ Nguyễn Trãi:

*“Côn Sơn có đá rêu phơi
Ta ngồi trên đá như ngồi chiếu êm
Trong ghềnh thông mọc như nêm
Tìm nơi bóng mát lên ta nằm
Trong rừng có bóng trúc râm
Trong màu xanh mát ta ngâm thơ nhàn”.*

Hay xa xôi hơn là hình ảnh thác núi Lư hùng vĩ “Nước bay thẳng xuống ba nghìn thước – Tường dài Ngăn Hà tuột khỏi mây” trong thơ Lí Bạch... Đứng trước thiên nhiên tươi đẹp, hùng vĩ ấy, các vĩ nhân cũng sung sướng, thích thú trong lòng hướng chỉ là mỗi người thường chúng ta!.

Quả thực, sống giữa thiên nhiên, con người được hưởng bao điều tốt đẹp.

Thiên nhiên tươi đẹp, trong lành giúp cho thể chất chúng ta lành mạnh. Sau mỗi giờ phút học tập căng thẳng, ai cũng muốn có một chỗ thanh bình để hít thở khí trời. Ngày hè đến, ai ai cũng muốn rời chốn thành thị ồn ào để đến với núi rừng, sông bể... Chính bởi những nơi xa xôi ấy có không khí trong trẻo, có thiên nhiên tươi đẹp giúp chúng ta trút đi những mệt nhọc, lo toan của cuộc sống bộn bề. Rồi những khu nghỉ mát, khu vui chơi đều được xây dựng giữa những nơi có thiên nhiên tươi đẹp, khí hậu mát mẻ. Đó chính bởi tác dụng to lớn của thiên nhiên đối với sức khỏe con người.

Bên cạnh đó, thiên nhiên còn là người bạn tâm tình, sẽ chia những buồn vui giúp tâm hồn ta khoáng đạt. Chẳng có cơn gió nào cứ để yên cho bạn khóc đau. Gió sẽ cuốn đi những nỗi buồn phiền và đỡ dành cho bạn nín. Gió xoa mát làn da đang nóng lên vì giận dữ, gió lùa vào mái tóc bồng bềnh để làm bạn dễ chịu và mỉm cười với gió. Và màu xanh mát lòng của cây cối nữa. Nó làm dịu đi những nỗi buồn đau lớn nhất khiến chúng ta nhanh chóng lấy lại được sự thanh thản và yên bình. Và gió, và cây, và nắng, và mưa... cũng biết nhân lên những niềm vui trong tâm hồn ta đúng lúc. Gió reo xôn xao ngày ta khai trường. Nắng nhảy nhót trên đường chúc mừng ta được điểm tốt. Bầu trời như trong hơn, cao hơn, đẹp lồng lộng...

Muôn đời này, con người luôn yêu mến và khao khát sống hòa mình với thiên nhiên. Hễ mảnh đất nào còn trống, cha mẹ ta lại trồng vào đó rất nhiều những loài cây với mong ước được hưởng bóng mát, quả ngọt, hương say. Trong những ngôi nhà cao tầng, người người cũng cố gắng xen vào đâu đó một chút bóng dáng của thiên nhiên cây cối. Và bàn học nhỏ nào của các cô cậu học trò cũng có thể được đặt một “bé” xương rồng hay hoa đá đỏ thôi!

Với tôi, thiên nhiên là người bạn hiền hòa và tràn đầy ân nghĩa. Chúng ta đã nhận từ thiên nhiên những điều tốt đẹp nhất trong cuộc đời. Đến lượt mình, thiết nghĩ, chúng ta cũng cần gìn giữ và tạo dựng một môi trường thiên nhiên trong lành, tươi đẹp.